

GLASILO

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva za Kranjsko, Horoško in Primorsko“
s sedežem v Ljubljani ter „Slov. čebelarskega društva za Spodnje Štajersko“.

Urejuje FRANČIŠEK ROJINA.

Izhaja 5. dan vsakega mesca in se pošilja udom zastoj.

Leto XI.

V Ljubljani, meseca aprila 1908.

Štev. 4.

Mesečna opravila.

Spisuje Hinko Zirkelbach.

April.

Mesca aprila in začetkom majnika je rado še hladno. Noči so pa sploh mrzle. Zato morajo biti čebele še vedno dobro odete. Gorkota je sedaj bolj potrebna kot pozimi. Dokler ni cvetje na drevju odprto, ne škoduje mraz, kadar je pa odprto, uniči ga najmanjša slana. Ravno tako je pri čebelah. Pozimi ni cvetu, ni zalege. Čebele so stisnjene v grozdu ter se ogrevajo ena drugo. Mraz čebelam ne škoduje, da so le količkaj zavarovane in imajo dovolj hrane. Vse drugače je spomladi, kadar se zalega množi. Namesto da bi bilo vedno več čebel, ki bi zalego ogrevale in oskrbovale, jih je vedno manj. Do majnika pomré zmirom več čebel, kakor je rojenih. Najprvo padejo spomladi vse starke, katere so komaj prezimile, druge pa pobere največ neugodno vreme. Ob lepem solničnem dnevu hiti vse na pašo. Medtem se skrije solnce za oblak, potegne mrzla sapca, in na tisoče in tisoče čebel otrpne zunaj. Polk je tak kakor bi bil odrojil. Ako so panjovi dobro zapaženi, ostale čebele že še ogrevajo zalego, drugače se pa stisnejo skupaj in prepuste zalego svoji usodi. Zalega se prehladi ali pomré lakote, in nasledek je rada gniloba. Iz tega se razvidi, da je odeja sedaj šele najbolj potrebna. Pravilo velja: do rojev morajo biti panji dobro odeti. Kolikor gorkejša je, toliko hitreje se razvija polk.

Še na nekaj opozarjam čebelarje.

Kdor pita sedaj čebele za lakoto, pita naj le v velikih porcijah z nerazredčenim medom. Z razredčenim medom v malih porcijah bi čebele izpital iz panjů. Takemu pitanju pravimo spekulativno pitanje. Čebelam zaradi lakote ni pomagano nič, samo razburi jih, da drugi dan drvé kot nore v kljub slabemu vremenu iz panjů v pogubo. Marsikateri čebelar si ni mogel raztolmačiti, zakaj ima vsak dan manj čebel, ko vendar vedno pita in ne trpé lakote. Vzrok je bilo le napačno pitanje. Nekaj je padlo samo, večini je pripomogel sam.

Vprašanje o spekulativnem pitanju še vedno ni rešeno. Nekateri veččaki trdijo, da je koristno, drugi so zopet nasprotnega mnenja. Sploh je to dvorezen nož, kar znači že sama beseda: spekulacija (na srečo, poizkus).

Kdor že hoče spekulativno pitati, pita naj pozneje, ko bo gorko in sicer pet tednov pred glavno pašo in ob glavni paši, toda le takrat, kadar kaže drugi dan lepo vreme, sicer bo imel več škode kot koristi. Pet tednov pred glavno pašo zato, da dobi do tedaj obilo delavk. Tri tedne potrebuje čebela, da se izleže, dva tedna pa dela v panju. V tem času se utrdi, da more na pašo. Ob glavni paši pitajo spekulativno zato, da čebele veselejše leté na pašo.

Kakor je sladkor izvrsten za prezimovanje, tako je škodljiv pozneje. Pozimi ni zalege, sladkor uživajo le čebele. Sedaj je pa dovolj zalege in za zalego ni sladkor. Kakor otrok potrebuje v nežni mladosti zdrave in tečne hrane, sicer hira in je vedno slaboten, tako je tudi s čebelno zalego. Le med in obnožina, prebavljena od čebel, imata v sebi vse one redilne snovi, katere so neobhodno potrebne za zalego. Naraščaj, slabotno in pomanjkljivo pitan, je sprejemljiv za vse bolezni, ker nima proti nji odporne moči.

Koncem tega mesca, ako Bog dá lepo vreme, zacveté črešnja in jagoda, pri nas prva obilnejša paša. Tedaj matica stavi vedno več zalege, čebele pričnó z novino in polki se krepko razvijajo in dosežejo svoj vrhunec ob roju.

Odslej naj čebelar rojitev pospešuje ali zatira, kakor sadjerejec sad. Ako hoče imeti veliko in močno drevo, pospešuje rast in zatira sadne odganke, hoče pa kmalu sad, zatira prehitro rast in obrezuje na sad.

Rojitev pospešuje čebelar, kdor čebelari na roje ali na med v krajih z jesensko glavno pašo. Temu so največ vredni zgodnji roji, bodisi da jih prodá ali pa obdrži doma, ker se do jeseni razvijejo z izrojenci vred v močne polke, da izkoristijo pašo.

Rojitev zatira čebelar, ki čebelari na med v krajih z zgodnjo poletno pašo, zato, da se moč pred ali ob glavni paši ne razcepi. Močan polk je več vreden, kot deset slabičev. Po glavni paši šele pusti rojiti, ali naredi umetne roje.

Kako pa se rojitev pospešuje in zatira?

Rojitev pospešiti ni težavno. Da se polk hitro razvije do vrhunca, sta potrebni le dve glavni stvari: zadostna gorkota in hrana. Zato je treba imeti panjů odete do rojitve in vedno pitati, da si polk ne izčrpa moči. Takim polkom se tudi ne smé dati prilike izdelavati satovje, ker se s tem le zavleče rojitev. Ako je treba razširiti vališče, se to stori z izdelanim satovjem. Najbolj se pospeši rojitev, če se dá zrela zalega, odvzeta drugim polkom.

Rojitev zatirati ali zavlačevati je nekoliko težavnejše, in sicer se mora to storiti prej, predno polk misli na roj. Kdor bi hotel rojitev preprečiti

šele tedaj, kadar so nastavljeni že matiĉnjaki, bi se zelo motil. Z izrezovanjem matiĉnjakov bi ne dosegel niĉesar. Drugi dan bi bili nastavljeni že drugi. Polk bi toliko dalj lenaril ali pa ĉrez noĉ nastavil matiĉnjake, matica bi jih zalegla in drugi dan bi izrojil, kar se mi je že pripetilo. V matiĉnjakih sem dobil samo jajĉeca, kar je nasprotovalo pravilu, da mora biti ob roju zadelan vsaj en matiĉnjak.

Rojitev se zatira ali zavlaĉuje, ĉe ima matica vedno dovolj praznih celic za zalego, ĉebele pa priliko pitati veliko zalege in izdelovati satovje. Zrela zalega se odvzema in daje slabiĉem.

Ĉebele spomladi po nagonu izdelujejo le trotovino. Ko bi dali ĉebelam satnik z zaĉetkom, izdelale bi ga od vrha do tal s trotovino. Tega pa noben pameten ĉebelar ne bo dopustil, marveĉ se bo poslužil umetnega satovja v celih stenah. S tem bo ĉebelo prisilil izdelovati ĉebelno satovje.

Sedaj pa nastane vprašanje, kam se obesi v panju umetno satovje. Umetno satovje naj se nikdar ne obesi v vališĉe. S tem bi se vališĉe razdelilo in napravil v njem velik nered. Satovje izdelujejo mladice, katere veĉ ne ogrevajo in pitajo zalege, in te niso v vališĉu, ampak takoj za vališĉem. Zato se obesi umetno satovje takoj za oni sat, ki zapira vališĉe. Tu bo najpreje in najlepše izdelano umetno satovje.

Kadar je satovje izdelano, porabi se lahko za razširjavo vališĉa. Obesi se med vališĉe le tja, kjer matica ravno leže jajĉeca.

Konĉno se rojitev zavleĉe z zveĉanjem prostora, namreĉ z nakladami ali nastavki.

Ako pa vse niĉ veĉ ne pomaga, omede se polk na prazno satovje ali zaĉetke in zalega porazdeli drugam. Nekateri vzemo matico, naredo majhen rojiĉek in denejo v prašilĉek. Deveti dan porežejo matiĉnjake, ako še ni taĉas paša pri kraju, in obesijo iz drugih polkov nekaj odprte zalege, sicer postane polk len. Saj ĉebele ne nosijo zaradi ĉebelarja, ampak za zalego.

Tako sem tedaj opisal pospešitev in zatiranje rojev. Prihodnjiĉ opišem, kako se ravna z rojem in kako se delajo roji.

Zelo rad bi pojasnil, kako se naleplja umetno satovje na žice. Toda brez podob je to zelo teŹavno. Kdor se zanima za to, me lahko o priliki obiŹĉe ob delavnikih zjutraj, opoldne in zveĉer ali ob nedeljah in praznikih, in iz srca mu rad praktiĉno pokaŹem. Stanujem v Ljubljani, Male ĉolnarske ulice Źt. 9.

Spomini s potovanja.

M. Humek.

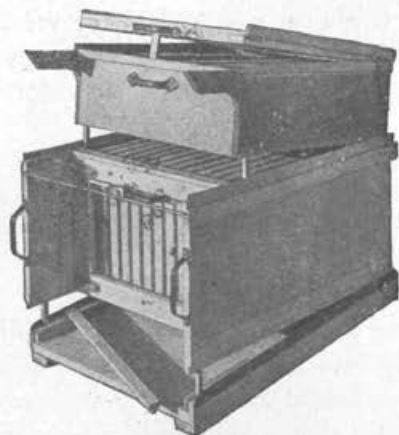
(Dalje.)

Pri Sträuliju.

Kako je posebno meni utripalo srce, ko sva s prijateljem krenila po Źiroki cesti proti bliŹnji vasi Źercingen! Izpolniti se mi je imela v kratkem goreĉa Źelja, da vidim ĉebelarja, Źupnika Sträulija, njegov ĉebelnjak in posebno

njegove panji. Poznal sem sicer uže več ali manj vse iz njegovega časopisa „Evropsko čebelarstvo na ameriški podlagi“, a resnica je, da čimbolj se človek (posebno čebelar) za kako reč zanima, tem večjo željo ima, isto videti tudi v resnici, ne samo na papirju.

Komaj sva hodila 10 minut, že sva stala pred vhodom župnišča v Šercingenu. Tudi tukaj nisva pomišljala dolgo, ampak brez obotavljanja sva jo mahnila naravnost v obširno poslopje. Župnika Sträulija sva našla v delavnici, ko je ravno zadnji panj starega sestava popravil in priredil tako, da je imel premakljivo dno. Ko sva se mu z vso spoštljivostjo predstavila kot dva radovedna Kranjca-čebelarja, je bil takoj drage volje pripravljen žrtvovati par ur za najino radovednost. Posebno ga je veselilo, ko je izvedel, da sva bila tudi naročnika in vneta čitatelja njegovega čebelarskega časopisa. Predno smo zapustili delavnico, nama je pokazal svoj zaklad — prazno satje, ki je čakalo, dobro shranjeno, drugega leta.

Dno, vališče, medišče in pokrov.

komaj 3 m vsaksebi, drug poleg drugega. Izlet imajo čebele na obeh podolžnih straneh, vhoda sta pa od konca. V vsakem čebelnjaku je na vsaki strani po 16 panjev in sicer po 8 pri tleh, po 8 pa v drugi vrsti, 1 m nad pritlično, torej vsega skupaj $8 \times 8 = 64$ panjev.

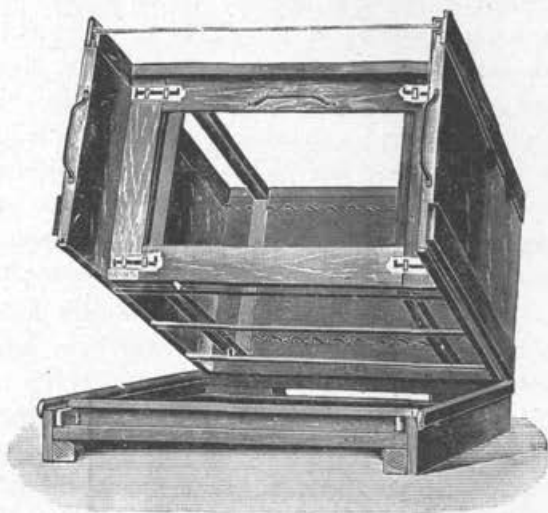
Kakšni so ti panji razvidi c. čitatelj lahko iz pridejanih 3 slik, ki mi jih je blagohotno posodil Sträuli, ko sem mu omenil, da bi rad tudi kranjske čebelarje seznanil z njimi. Zasnovani so po ameriškem sestavu, le toliko se razločujejo od izvirnih ameriških panjev, da so prirejeni za čebelnjak, dočim pravi amerikanci stoje na prostem vsak zase. Glavni deli tega panjů so: Premakljivo dno, vališče, pokrov in medišče. Na dno se postavi vališče (ne da bi se kaj pritrdilo, odtod „premakljivo dno“), ki je pokrito s pokrovom (zopet nepritrjen). Ko se prične glavna paša in je vališče polno čebel, se pokrov odvzame in naloži medišče s praznim satjem, in na to se položi pokrov. Lahko se pa tudi na dno postavi najprej medišče in nanje šele vališče s pokrovom. Istotako se lahko rabita dve vališči drugo vrh

Satje shranjujejo čez zimo kar v mediščih, ki so brez dna in pokrovov nakopičena v visokih skladih drug vrh drugega. Na zgornjem je pokrov, pod skladom pa zaboj, v katerem se od časa do časa zažiga ono znano „kadilo“, ki mori in preganja voščene večšče. Zaloga praznega satja je za čebele prava žitnica, brez katere ni uspeha pri čebelarstvu. Ako morajo čebele ob času glavne paše te žitnice šele staviti, zapravijo pri tem mnogo dragega časa, delavnih moči in gradiva — medu.

Sedaj pa urno k čebelnjaku! Poleg župnišča se nahaja majhen vrt in na njem zapaziva dva enaka čebelnjaka, postavljena

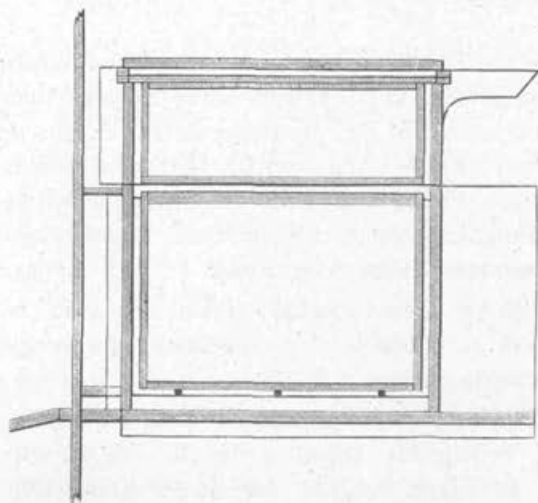
drugega. Ko je pri dobri paši medišče polno, se naloži še drugo in po potrebi lahko tudi tretje.

Okvirji v vališču so 44 cm široki in 26 cm visoki (Dadant-Alberti) in leže v panju podolgem na treh železnih palicah, ki so pritrjene na stene vališča. Pravilne razstojne tvorijo pa štiri vrste grabljam podobnih zob, in sicer se nahajata dve na sprednji končnici, dve pa na okencu v ozadju. Vsak panj ima 9 okvirjev in štiri deske v velikosti okvirjev, s katerimi se pred glavno pašo omejuje zalega. V panju je torej prostora za 13 okvirjev, ki se jemljejo iz panjů samo zadej, nikdar ne odzgoraj. V medišču so okvirji za polovico nižji kakor v vališču, široki pa ravno tako.

Vališče in dno panjů.

Ni dvomiti, da bi se ti panji tudi pri nas izvrstno obnesli, posebno v krajih brez jesenske paše in pri čebelarstvu na med, kjer se mora rojenje kolikor mogoče ovirati. V teh panjih se isto skoro popolnoma prepreči in to na jako lahek način.

Podolžen prorez skozi panj z mediščem.

Sträuli je zelo zgovoren in prijazen mož. Razkazal nama je z veliko spretnostjo več svojih ljudstev, razno čebelarstvo orodje in njega uporabo in posebne prednosti njegovega panjů. Opisal nama je vzgojo matic po ameriškem načinu (Pratt) in še mnogo drugega.

Omeniti hočem samo dve stvari, ki sta zelo važni, pa pri nas še menda neznani, to je mrežasta odletalnica pri čebelnjaku namesto oken in pa priprava za pitanje (po iznajditelju Siebentalova pitalna priprava).

Kdor ima na čebelnjaku steklena okna, vé, kako neprijetno je opravljanje čebel, posebno poleti ob vročini, zlasti če imamo opraviti z medom. Ako so okna zaprta, je čebelnjak kmalu poln čebel, ki se do smrti mučijo

po šipah; ako imamo pa okna odprta, odletavajo sicer čebele iz čebelnjaka, a namesto njih prihajajo pa zunanje čebele noter.

Sträuli ima namesto šip goste mreže, ki so pritrjene tako, da čebele iz čebelnjaka neovirano odletavajo na prosto, a od zunaj ne more nobena v čebelnjak. Mreža je namreč spodaj in ob obeh straneh odprtine trdo pribita na steno, zgoraj je pa privita navzdol in se ne pritika stene, ampak štrli kakih 10 mm stran, na vun. Čebele, ki izlete iz panjů v čebelnjaku, so takoj na mreži; po njej plezajo do vrha in skoz vrzel na prosto. Vnanje čebele, ki hočejo v čebelnjak, se tudi oprijemljejo mreže od zunaj in plezajo po njej do vrha, kjer jih pa zavrne nazaj zaviti rob, tako da vedno iznova od spodaj nazvgor poizkušajo svojo srečo, a brez uspeha. Ko nimamo v čebelnjaku opravka, je najbolje, da je popolnoma temen. Zato ima Sträuli lesene zaklopnice, ki se po izvršenem opraviu trdo zapró.

Siebentalova pitalna priprava se brez podobe ne da opisati tako natančno, da bi bila popolnoma umljiva, zato bom opustil obširen opis in omenil le njene glavne prednosti. To je čisto plitva, pločevinasta posoda, ki je tako velika kakor panjev pokrov. Skoz odprto veho prihajajo čebele do dveh plitvih žlebov in tam srkajo sladko tekočino, ki se scejja v žlebove iz vse obširne posode. Ker je priprava zelo plitva, se da (in se tudi mora) pokriti s primerno odejo. Vsled tega ostane tekočina gorka, ker se ne more ohladiti vsled dobre odeje, obenem se pa tudi greje od pokrova, ker je komaj 1—2 cm na debelo razlita nad njim. Ta pitalna priprava ostane lahko kar na panju vso dobo, kolikor časa krmimo čebele. V čebelnjak prinese Sträuli veliko kositaro posodo gorkega medu (z vodo zmešan) in potem z gotovo mero zajema iz tiste posode in vliiva naravnost v pitalnik, ne da bi se ga dotaknil. V pol ure opravi 64 panjev.

Za zimsko odejo, ki pa se rabi tudi skoz vse leto, in pri Siebentalovih pitalnikih, ima Sträuli zelo pripravno reč, ki se priredi lahko za vsak tudi drugačen panj. Iz štirih tankih, 10 cm širokih in primerno dolgih deščic je zbit obod. Za dno se pribije kos vreče. Na ta način nastalo škatlo, ki je tako velika kot panjev pokrov, se napolni s slabim predivom in naposled se tudi zgoraj lahko pribije kaka tkanina, da se predivo ne raztresi. S tako odejo ima pokrite vse panji pozimi in spomladi; kake druge odeje ne rabi nikdar.

Med različnimi pogovori je čas kaj hitro potekal; imela sva sicer še kako pičlo uro na razpolago, a nisva se upala še dalje zadržavati prijaznega gospoda, ki nama je že itak storil veliko uslugo.

Pri slovesu v župnišču nama je še pokazal nekatera čebelarska orodja, matične prašilnike, zalogo medu, čebelarsko knjižnico in še več drugih malenkosti. Za spomin nama je še enkrat zaklical naj ne pozabiva treh glavnih svojstev ameriškega panjů, ki je panj prihodnosti tudi v Evropi: 1. Široki in nizki sati, 2. podolžno (mrzlo) delo, in 3. premakljivost (dno, vališče, medišče).

Kot stari znanci in prijatelji smo se razšli — Sträuli nazaj v svojo delavnico, midva pa proti kolodvoru.

S prvim vlakom sva zapustila Švico in se odpeljala v Nemčijo v bližnjo Kostnico (Kostanz). Po kratkem oddihu izročila sva se parniku, ki naju je ob precejšnjem viharju vendar srečno prepeljal čez Bodensko jezero v Friedrichshafen. Ker je precej deževalo, odpeljala sva se kmalu dalje skoz Ulm v Stuttgart. Iz tega prekrasnega mesta sva naredila kratek izlet v Hohenheim, kjer je sloveča visoka šola za kmetijstvo. Razun drugih zanimivosti sva si ogledala tudi šolski čebelnjak, ki nama pa ni nudil ničesa posebnega. V njem je bilo nekoliko gerstungovcev in nekaj starih slamnatih košnic.

Grede iz Stuttgarta proti severu, ogledala sva si še starodavni Nürnberg in po dolgotrajni vožnji dospela v Erfurt, v čigar bližini se nahaja dom Gerstunga in njegovih panjev.

(Dalje prih.)

Naše opazovalnice.

Poročevalec Anton Žnideršič.

Mesečni pregled: februar 1908.

Kraj	Učinek tehtanega panjů									Poraba	Temperatura			Izletnih dnevov	Dnevov					
	Donos			Upad			Najvišji donos	Dne	najvišja		najnižja	Srednja mesečna	z dežjem		s snegom	s solncem			z vetrom	
	Mesečna tretjina															0	1/3	celi		
	1	2	3	1	2	3														
Ilirska Bistrica	—	—	—	30	40	30	—	—	100	14	—4	3 ⁶⁰	7	4	3	7	6	16	12	
Krškavas	—	—	—	30	80	30	—	—	140	16	—9	4	5	6	3	6	4	19	29	
Metlika	—	—	—	—	—	—	—	—	—	12	—8	1 ⁵	5	5	6	6	9	14	18	
Struge pri Dobrepoljah	—	—	—	42	71	63	—	—	176	12	—11	1 ⁷	6	4	6	15	6	8	25	
Nabrežina	—	—	—	20	10	20	—	—	50	13	4	9 ⁵	20	3	—	6	5	18	16	
Podgorje pri Kamniku	—	—	—	45	35	65	—	—	145	24	—8	6 ⁵	12	3	3	8	6	15	23	

Črtica „—“ v rubriki „Temperatura“ označi stopinje mraza.

Ilirska Bistrica: Dne 14. so prinašala nekatera ljudstva prvo obnožino; tehtani panj pa šele 28. Po kartonih, ležečih na dnu panjev, ni dosti mrtvic, niti sledu kandiranega medu. S februarjem je strožji del zime pri kraju; v splošnem je bila zima ugodna. Kupil sem v jeseni v Toplicah na Dolenjskem nekaj panjev; one, ki so imeli premalo zaloge, sem krmil v jeseni s sladkorjem; ti so videti zdravi, medtem ko se pri nekrmljenih pokazujejo grižni znaki. Zopet dokaz, da je sladkor izborno nadomestilo za slab med.

Žnideršič.

Krškavas: Druga tretjina mesca je bila dokaj topla, in čebele so kaj živahno izletovale, zato so pa tudi precejšno množino medu použile.

Tancig.

Metlika: Prvi dve tretjini mesca sta bili čebelcam precej ugodni, ker ni bilo hudega mraza. Primerna temperatura jim je privoščila počitek. Zadnjo tretjino je bilo topleje. Zato sem odprl izletalnice. Čebele so pridno izletavale, se snažile in prinašale tudi polne koške rumene obnožine. Matica je pričela zgodaj svoje delo, zakaj 27. so čebelce izvlekle iz panjů par ne popolnoma razvitih mrtvih mladíc.

Konrad Barlé.

Struge pri Dobropoljah: V drugi tretjini mesca je bilo par mirnih dni. Ker nimam čebel spredaj zaprtih, žrela samo z diljčami obsenčena, so čebele, posebno iz kmečkih panjev pričele izletovati ter pridno vodo po otaljenih tleh srkati: to kaže, da imajo že precej zalege, ali pa je vzrok hojev med, ki je preveč smolnat.

Meglen.

Nabrežina: Okrog srede mesca so nosile moje čebelce prašek v obilni meri.

Sila.

Podgorje pri Kamniku: Ugodnemu januarju je sledil ravno tak februar. Izvzemši nekatere dneve z močnim vetrom, je bilo vreme prav ugodno. Padavine malo. Zimski počitek je bil zelo kratek; trajal je od 11. decembra do 9. februarja, to je 60 dni. Konzum v tem času je znašal 1 kg 98 dkg; torej povprečno na dan 3·3 dkg. Mrtvih malo; o griži ni sledu. Jesenska krma kandisov sladkor. Konec mesca stanje ljudstev prav povoljno.

Sallath.

=====

Poročilo o VI. odborovi seji

dne 12. marca 1908.

Poroča tajnik Zirkelbach.

Navzoči gg.: predsednik Gustav Pirc, odborniki: I. N. Babnik, Anton Likozar, Hinko Zirkelbach ter urednik Fr. Rojina.

Došlo je več prošenj.

Čebelarski podružnici v Logatcu se dovoli 25 K podpore za napravo čebelarskega orodja.

Prošnja čeb. podružnice v Gorjah pri Bledu za podporo se odkloni, ker je podružnica že l. 1906. dobila podpore 150 K. Odbor nasvetuje, naj se podružnica obrne najprvo na deželni odbor, kjer se je nadejati obilnejše podpore nego od osrednjega društva. Le v slučaju, da bi deželni odbor ne dovolil podpore, potem bi osrednje društvo dalo finančnemu stanju primerno podporo.

Slaba in pokvarjena stiskalnica kamniške podružnice se na prošnjo dá v popravo ali kupi nova.

Prošnja Josipa Mrevlje pri Sv. Križu - Cesta na Vipavskem za podporo, da bi obiskal 14dnevni glavni čebelarski tečaj na Dunaju, se odkloni.

Ponudba osrednjega čebelarskega društva v Avstriji gledé predavanja amerikanca E. L. Pratt-a o ameriški vzgoji matic v Ljubljani se odkloni, ker ima društvo samo izvrstnega strokovnjaka, podpredsednika g. Antona Žnideršiča.

=====

Poziv k prodaji že stisnjenih voščin!

Osrednje čebelarско društvo v Avstriji je poslalo našemu društvu tale oglas:

Dunaj, dne 21. marca 1908.

Velespoštovano društveno vodstvo!

Orednjemu društvu se je posrečilo sporazumeti z neko veliko tovarno zaradi nakupa že stisnjenih voščin, ki so sedaj skoro brez cene.

Nele da prodajo posamezni čebelarji voščine za višjo ceno kot doslej in prejme od tovarne takoj denar, marveč dá tovarna vsako leto avstrijskim čebelarским društvom za povzdigo čebelarstva od čistega dobička ugleden delež.

Nadzorstvo nad kupčijo kakor tudi glede plače ima osrednje društvo na Dunaju v zvezi s posameznimi čebelarскими društvi.

Cenjeno društvo se vljudno naproša, priklopiti se temu gospodarskemu podjetju, na vsak način pa na to opozoriti čebelarje v prihodnji številki Vašega lista, da odslej naprej ne mečejo proč voščin, jih požgo ali pa jih porabijo za gnoj, marveč posuše in hranijo dotlej, da dobé od društva nadaljnih navodil.

S čebelarским pozdravom
Osrednje čebelarско društvo
v Avstriji.

Kdor ima veliko voščin, naznani naj to Slov. osrednjemu čebelarскому društvu v Ljubljani.

Kje je čebelar?

Rešena čebela.

Kakšna sreča, da sem mogla dospeti še pred solničnim zahodom v varno zavetje svojega panjú. To je bil nevaren izlet in vrnitev težavna. Da mi ni pomagal dobri deček, ki se je igral pri vodi, bi bila utonila. Ko sem opoldne izletela, je sijalo solnce še tako gorko, in nobenega oblaka ni bilo na nebu. S tisoč drugimi čebelami sem obletavala cvetoče vrbe ob vodi; obilen med in duh cvetja nas je tako osrečil, da smo veselja glasno šumele. Da, bilo je tako lepo, da naši strici debeli čmrliji danes niso tako nevoljno godrnjali kot

sicer, temveč so se z nami kakor za stavo veselili. Kar udari nenadoma nevihta in toča v naše veselje. Zadelo me je ledeno zrno, in onesveščena padem v vodo. Nevihta je hitro ponehala, jaz pa sem trepetaje z mokrimi in na pol otrpjenimi krili plavala po vodi. Sicer sem se rešila za nekoliko časa, na majhno trsko, ali ta se prekucne, in zdaj sem menila, da sem izgubljena. Tu me zagleda deček, ki se je igral pri vodi. „Ti uboga živalca“ — zakliče usmiljeno — „tudi če bi ti ne morali biti hvaležni za sladki med, ne smeš umreti, se moraš svojega življenja še nadalje veseliti.“ Urno me spravi s šibo h kraju, me nese k neki solnčni steni ter diha lahno vame. V omrtvele ude se je vrnilo življenje, in gibati sem začela s krili. Pri zahajajočem solncu poizkusim pot proti domu ter z naporom poslednjih moči dospem zopet pod varno streho. To se imam zahvaliti dobrosrčnemu dečku, zakaj brez njega bi bila izgubljena.

„Hvaležnost živali.“

Srednja Savinska dolina. Narava se probuja in oživlja, kar je menda vzrok, da sem se tudi jaz vzdramil iz dolgega zimskega sna, vstopivši s svojo skromnostjo v vrsto poročevalcev strokovnjakov. Upam, da mi nikdo tega ne zameri. Tiho in brez hrupa negujem že 21 let „Jobove muhe“ ter sem baš letos prezimil 20 močnih plemenjakov z mladimi maticami, ki so s svojimi ljudstvi vrlo dobro zimo prebile, imajoč še obilo medne zaloge in prav neznatno izgubo čebel. Že v jeseni pri podiranju sem strogo pazil na to, da se mladi zarod delavk v obilni množini ohrani čez zimo. Nisem se varal v tem oziru. Kaj so pa naši navadni čebelarji storili? Žvepljali so v jeseni in mečkali strd, čebele, zalego in vosek skupaj ter to ostudno čorbo prodali medičarju za neznatno ceno. Pa čemu bi jim bil ta kolomaz, ako bi ga ne prodali? Če trezno prevdarimo, je vendar iztočen med trikrat v ceni višji, nego ona brozga, vrhu je še vosek kot nameček. Mladim čebelam pa ohranimo najdražje na svetu — življenje v svojo lastno korist. Pri zažiganju žvepla se tvori žveplena kislina ter se spoji s strdjo v odprtih celicah v panju ter učini žveplenokisli med, ki je za uživanje škodljiv, posebno onim, ki imajo ranjena usta. Neka žena je prišla k meni po strd ter mi pripovedovala, da je dobila med od čebelarja — morilca. Ko je med uživala, dobila je otekla ustna, ker je ista imela nekoliko razpokana. Upam, da bodo naši čebelarji opustili sčasom zastarelo navado morenjenja, zlasti ker jim bomo umnejši čebelarji delali močno konkurenco v prodaji delikatnega medu. — Orlavas, dne 14. marca 1908.

M. Z dolšek, učit., čebelar.

Iz Švice. V zadnjem „Čebelarju“ se je bralo med drobižem, koliko švicarskih čebelarjev naroča čebele iz Kranjskega. Ko bi bil vsak od tistih 1855 čebelarjev naročil po en panj in le 145 po dva panjů, bi to izneslo 2000 panjev. Ker se mi je zdela ta vest neverjetna, obrnil sem se na predsednika švicarskega čebelarskega društva U. Kramer-ja v Curihu z vprašanjem, če je to res, ker naši čebelni trgovci trdijo, da je uvoz v Švico skoraj popolnoma prenehal. Dobil sem odgovor, ki se glasi doslovno: „Da bi se v Švico uvozilo na leto 2000 panjev, ni res, gotovo niti ena tretjina od tega.*) H.

Izboljšan napajalnik. Čebelarjem je znano, kako rade stičejo čebele zgodaj spomladi za vodo po kupih gnoja itd. Dosedaj se je mislilo, da jim ugaja taka voda radi raznih soli, ki se nahajajo v njej. Neki francoski čebelar je pa dokazal, da vleče čebele na take kraje le večja gorkota. Priredil je dva popolnoma enaka, samodelna napajalnika in ju postavil tik drug poleg drugega. V enem je bila mrzla voda, v drugem je pa vodo vedno pogrevala mala petrolejeva svetilka. V dveh minutah je priletelo po mrzlo vodo 5, po gorko vodo pa 27 čebel. Od 1. do 30. aprila je znosilo 12 ljudstev 40 l gorke, pa samo 7 l mrzle vode. — Iz lastne izkušnje lahko potrdim, da se napajalnik z gorko vodo v marcu in aprilu izborno sponaša. Ob najslabšem vremenu, ko je sicer vsak izlet poguben, ga čebele neprestano obiskujejo. H.

Uspeh čebelarstva. Neki g. nadučitelj čebelari menda tri leta ter je iz enega paviljona (8 panjev) avstr. mere, ki stane na lici mesta kompletno postavljen — recimo K 120.—, dobil lansko leto medu za okroglo 200 K. To pa ni edini slučaj! Ali se čebelarjenje v avstr. panju obnese, oziroma izplača? Jurančič.

Razmerje čebelarskih časnikov glede na razne narodnosti v Avstriji, Ogrski in Bosni. Avstrija ima čebelarskih časnikov: 6 nemških; 5 slovanskih (3 češke, 1 poljskega, 1 slovenskega); Ogrska: 1 v nemški in madžarski izdaji; 2 madžarska; 2 slovanska (1 hrvaškega, 1 srbskega); Bosna: 1 hrvaškega. Torej smo Slovani napram Nemcem v Avstro — Ogrski na enakem številu; ako pa še prištevamo Bosno, smo za 1 list v večini. Jurančič.

Rjave grbe na panjevem dnu. Ako mrtvih čebel in voščenega droba pravočasno ne pometemo iz panjů, morajo čebele same panj osnažiti. Mrliče

*) Dotična notica je bila vzeta iz prve letošnje številke „Der deutsche Imker aus Böhmen“, ki jo je sam posnel iz „Schweizer Bienenzeitung“. Op. uredn.

iznosijo seveda s težavo ter marsikatera pri tem „telesnem delu usmiljenja“ žrtvuje lastno življenje, ko s težkim bremenom pade na hladno zemljo ali celo v vodo, zlasti ko piše veter. Pa pri vsej tej težavi čebele spravijo te mrličke čisto iz panjů, ako je dno suho. Drugače pa je z voščenim drobom, ker je bolj enak prahu, ter si ga ne morejo naložiti; k večjemu v bližini žrela ga s krili izpihajo, ostalo pa pustijo. Sicer bi se dalo misliti, da bi se čebele zamogle privaditi ta drob nakladati enako cvetnemu prahu, vendar njihova toli ekonomično ustvarjena narava jim takorekoč ne dopušča, da bi lastne pridelke iz panjů nosile in tratile. Ko pa vsled prirojenega reda ne trpijo nobene nesnage v panju, si pomagajo s tem, da voščeni drob stlačijo v kepice ter te pritrdijo na dno, kar je potem podobno nekakim rjavim, večjim in manjšim grbam. Pred leti se je trdilo, da so te grbe čebelni odpadki (ekskrementi), kar pa je naravnost neresnično. Kdor se hoče prepričati, naj eno tako grbico odtrga ter jo podrži na plamen vžigalice; videl bo, da priteče čist, rumen vosek iz nje. Te grbe so torej čist vosek, kakor ostali drob čebelnega panjů, ki nastane pri snaženju satja in odkrivanju medu, zato naj se pri spomladnem snaženju vse to zbira in prekuha v vosek. Jurančič.

Poročilo o X. občnem zboru

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva v Ljubljani“,

ki se je vršil na praznik sv. Jožefa ob 10. uri dopoldne v veliki dvorani „Mestnega doma“.
Poroča tajnik Hinko Zirkelbach.

Vsled skrajno neugodnega vremena je bila udeležba bolj pičla, kakor je bilo pričakovati. Udeležilo se je le 53 članov. Občni zbor se je vršil po sledečem dnevnem redu:

I. Otvoritev zbora po predsedniku.

Zborovanje otvori predsednik g. Gustav Pirc, ravnatelj c. kr. kmetijske družbe. Pozdravi prisrčno vse zborovalce, posebno one iz sosednih kronovin. Spominja se v krepkih besedah 10letnice društva. Pod vladno našega presvitlega cesarja se je storilo veliko v agrarnem oziru. Tudi naše društvo se je ustanovilo v tem času. Ko je pred desetimi leti praznoval naš presvitli vladar 50letnico svojega vladanja, ustanovilo se je naše društvo, in danes ob 60letnici praznuje čebelarsko društvo svojo prvo desetletnico. Iz malega se je razvilo krepko društvo. Prebilo je otroška leta kot slaboten roj, ki je imel malo čebel, vrhu tega pa je prišla še nesreča — gniloba. Umni čebelar pa vsled tega ni obupal, marveč izrezal je gnilo zalego, in danes je roj močan panj, ki ima veliko čebel, izdatno množino medu in daje roje. Ti roji so podružnice. Končno gospod predsednik želi, da bi v prihodnjih desetih letih društvo še bolj napredovalo, kakor je v preteklih, kar naj bo naloga prihodnjega odbora.

II. Poročilo tajnika.

Gospod predsednik pozove nato tajnika Hinko Zirkelbacha, da poroča o društvenem delovanju.

Poročilo tajnikovo se glasi:

Slavni zbor! Prvikrat smo letos zbrani v veliki dvorani „Mestnega doma“. Mala dvorana je postala že pretesna vsled vedno obilnejše udeležbe čebelarjev, kar znači, da se čebelarji čimdalje bolj zanimajo za društvo in se zavedajo njega koristi.

Pa še nekaj drugega nas je napotilo, da smo si izbrali za današnji občni zbor to dvorano. Naše društvo praznuje letos 10 letnico svojega obstanka, zato naj bo tudi dvorana primerna tej obletnici.

Ob tej priliki naj podam v kratkem nekoliko zgodovine našega društva.

Vodstvo c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani je uvidelo, da je čebelarstvo na Kranjskem v primeri z drugimi strokami kmetijstva na najnižji stopnji, in da to ne le ne napreduje, temveč vidno propada. Zato se je jela zanimati za izboljšanje čebelarstva, za Kranjsko nekaj tako obilnega vira dohodkov.

Skicala je na dan 8. novembra l. 1897. v Ljubljano čebelarski shod, na katerem se je ukrenilo ustanoviti „Slovensko čebelarsko društvo“ za Kranjsko, Štajersko, Koroško in Primorsko s sedežem v Ljubljani. Na tem shodu se je nadalje sklenilo, naj društvena udnina znaša 1 gl. na leto, in da naj društvo izdaja vsak mesec strokovni list, katerega naj dobiva vsak društvenik zastonj. Tajništvo kmetijske družbe je prevzelo nalogo, vse potrebno ukreniti, da se ta namerava izvrši. Isto je takoj predložilo c. kr. deželni vladi pravila za društvo, katera je sestavil ravnatelj gospod Gustav Pirc, in pričelo z sprejemanjem udov.

Prvi občni zbor „Slov. čebelarskega društva“ se je vršil 24. januarja l. 1898. v pisarni c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani. Občni zbor je izvolil predsednikom ravnatelja v Marijanišču, preč. gosp. profesorja dr. Frančiška Lampeta, podpredsednikom ravnatelja kmetijske družbe gosp. Gustava Pirca, in odbornikom gg.: bogoslovca Rado Germovnika, čebelarja Petra Pavlina in učitelja Frančiška Rojino. Občni zbor je nadalje ukrenil izdajati strokovni list „Slovenski Čebelar“, katerega uredništvo se je poverilo g. Fr. Rojinu, takrat učitelju v Šmartnem pod Šmarno goro.

Pri prvi odborovi seji dne 27. januarja l. 1898. se je poverilo tajništvo in blagajništvo bogoslovcu Rado Germovniku.

Članov je društvo štelo prvo leto 380.

Vsak začetek je težak — pravi že stara prislovica — in to velja tudi za začetek našega društva. Pa ne glede na razvoj društva je bil začetek težak, vsaj je vendar v malo mescih naraslo skoraj do 400 udov, a neka druga, povsem nepričakovana nesreča je zadela mlado društvo. Kakor je znano, poverilo se je blagajništvo bogoslovcu Germovniku, sicer nadarjenemu in za čebelarstvo vnetemu mladeniču, a revež je zašel s pota poštenosti in porabil skoraj vse društveno premoženje za svoje namene ter pobegnil mesca junija

iz Ljubljane. In to premoženje ni bilo baš majhno, par stotakov udnine in 450 gld. podpore slavne c. kr. kmetijske družbe, dobre matere našega društva. V blagajni je ostalo samo 12 gld. Nameraval se je ustanoviti uzoren društven čebelnjak, in še bi preostajalo toliko, da bi se moglo na ta ali oni način kaj storiti v korist čebelarstva. Ves odbor je bil presenečen in potrj radi te nezgode, največ bridkosti pa je občutil gotovo tedanji, sedaj že v Bogu počivajoči gospod predsednik, kateremu je bil blagor društva tako zelo pri srcu.

Na smrt bolnemu društvu je priskočil na pomoč tedanji podpredsednik, ravnatelj c. kr. kmetijske družbe, velezaslužni gosp. Gustav Pirc. Navduševal je odbornike, naj ne zgube poguma. Izposloval je pri c. kr. kmetijski družbi zopet 250 gld. podpore, da so se lahko pokrili do malega vsi dotedanji stroški. S to podporo je društvo prebolelo nevarno bolezen. Blagajništvo je prevzel gosp. Frančišek Mekinec, upokojeni duhovnik, ki je prihranil društvu in članom z modrim gospodarstvom marsikak groš.

Zaradi preoblega dela in rahlega zdravja je l. 1899. odložil g. dr. Frančišek Lampe, kanonik i. t. d. predsedstvo. Delaven kot čebelar in še bolj — vsaj on je delal vedno po noči in po dnevi — si je izčrpal prerano svoje telesne moči, da si je nakopal bolezen, katera ga je položila v prezgodnji grob dne 24. septembra l. 1900 v najlepši moški dobi 42 let.

Na njegovo mesto je bil izvoljen g. Frančišek Črnagoj. Med letom je izstopil blagajnik g. Frančišek Mekinec, zato je opravljal g. predsednik še posel tajnika, blagajnika in upravnika. Ker je društvo še vedno bolehalo za rano, katero je zadal Germovnik, je umevno, da ni bil položaj v tem času za g. Črnagoja posebno ugoden, vendar je za dobro stvar neumorno deloval in premagal vse ovire. Na občnem zboru dne 27. decembra l. 1902 naznanil je z veselim srcem, da je društvo prebolelo udarec, se odkrižalo dolgov in ima že 150 K premoženja. Sedaj se je začelo šele razvijati društvo.

Vsled preoblega posla je odložil neumorno delavni g. Črnagoj predsedstvo l. 1905, ostal je pa še vedno odbornik do danes. Na njegovo mesto je bil izvoljen ravnatelj c. kr. kmetijske družbe, g. Gustav Pirc, kateri predseduje do danes.

Kakor se iz te površne zgodovine razvidi, je mati našega društva c. kr. kmetijska družba, oče pa nje ravnatelj g. Gustav Pirc. Vseh 10 let sta skrbela za naše društvo kakor oče in mati za svojega otroka, bodisi z dobrimi sveti, bodisi s podporami. V znak hvaležnosti je imenovalo društvo ravnatelja g. Gustava Pirca na občnem zboru dne 17. februarja 1904 enoglasno in z vzklikom za svojega prvega častnega člana. Na tem občnem zboru je bil izvoljen častnim članom tudi gospod državni in deželni poslanec in deželni odbornik g. Povše, v zahvalo za neprecenljive zasluge za naše društvo. Marsikako podporo nam je že izposloval, ko bi jo brez g. Povšeta nikdar ne bi dobili.

Sv. Ambrož naj nam izprosi od Najvišjega svoj blagoslov, da se bo društvo v prihodnjih desetih letih še bolj razvijalo, kakor se je razvijalo v preteklih desetih letih.

Sedaj pa preidem k poročilu o delovanju društva in njegovega odbora v preteklem poslovnem letu, t. j. od lanskega občnega zbora do danes.

Tudi v preteklem poslovnem letu je stopilo društvo zopet nekoliko korakov naprej.

Največji korak je, da je društvo dobilo svoj dom, po čimer je hrepenelo celih deset let. Finančne razmere niso dopuščale društvu, da bi imel najeto sobo. V prvi vrsti se imamo zahvaliti vis. deželnemu odboru, da je prepustil društvu brezplačno sobo v Salendrovih ulicah, kjer je bila nekdanja kmetijska družba, v drugi vrsti pa našemu prezaslužnemu g. predsedniku.

Društveni inventar je bil, ko sem lansko leto prevzel tajništvo, raztresen na raznih krajih. Kar sem mogel, sem zbral skupaj, in danes je ves društveni inventar spravljen in lepo urejen pri meni. Obvestilo o društveni sobi sem dobil pozno jeseni, zato do sedaj še nisem preselil društvene imovine.

Tudi organizaciji čebelarjev je posvetilo društvo v preteklem letu precej dela. Ustanovilo je 6 novih podružnic. Vseh podružnic je sedaj 22.

Na novo so ustanovljene:	11. v Kranju,
1. v Idriji,	12. „ Žireh,
2. „ Št. Janžu,	13. „ Logatcu,
3. „ Krki pri Zatičini,	14. „ Rovtah nad Logatcem,
4. „ Ilirski Bistrici,	15. „ Gorjah pri Bledu,
5. „ Gornjem Tuhinju,	16. „ Boh. Beli,
6. „ Bršljinu pri Novem mestu.	17. na Vrhnikih,
Stare:	18. v Rožeku na Koroškem,
7. v Kamniku,	19. „ Toplicah,
8. „ Škofji Loki,	20. „ Št. Jerneju,
9. „ Ribnici,	21. „ Medvodah,
10. „ Borovnici,	22. na Raki pri Krškem.

Za izobrazbo čebelarjev je društvo skrbelo v polni meri. Priredilo je 23 poučnih shodov v sledečih krajih:

25. marca v Jeličnem vrhu pri Idriji. — 14. aprila v Dobropoljah. — 21. aprila v Logatcu. — 5. maja v Št. Jerneju na Dolenskem. — 9. maja v Št. Janžu. — 19. maja v Krki pri Zatičini. — 14. julija v Preserju. — 28. julija v Bršljinu pri Novem mestu. — 4. avgusta v Št. Vidu pri Zatičini. — 15. avgusta v Toplicah. — 1. septembra v Horjulu. — 8. septembra v Metliki. — 15. septembra v Gor. Tuhinju. — 22. septembra na Vrhnikih. — 3. novembra v Šmarju. — 10. novembra v Velikih Laščah. — 1. decembra v Kopanju. — 19. januarja v Škofji Loki. — 9. februarja na Krki. — 16. februarja v Dol. Logatcu. — 23. februarja v Kamniku in 15. marca v Rakovniku pri Medvodah.

Poleg teh shodov je bil dne 19. marca poldnevni poučni tečaj na Primskovem pri Kranju in 21. julija celodnevni poučni tečaj pri podpredsedniku, g. Antonu Žnideršiču v Ilirski Bistrici. Ta shod je bil eden najlepših in najpoučnejših, za kar gre vsa hvala podpredsedniku, g. Antonu Žnideršiču.

Kot predavatelje je navesti gg.: Anton Likozar, nadučitelj v Ljubljani (predaval na 24 shodih), Mihael Verbič, nadučitelj (predaval na enem shodu), Luznar, nadučitelj (predaval na enem shodu), Lovšin, predsednik ribniške podružnice (predaval na enen shodu), Rojina, urednik „Slov. Čebelarja“ in nadučitelj (predaval na štirih shodih) in podpredsednik g. Anton Žnideršič (predaval na dveh shodih).

Obisk shodov je bil vedno zelo dovoljen.

Kakor se iz tega razvidi, je društvo vestno porabilo 500 K državne podpore, namenjene za predavanje.

Jako važen korak je društvo naredilo z ustanovitvijo opazovalnih postaj, katere vodi naš g. podpredsednik Anton Žnideršič. Nekaj jih je ustanovljenih na lastne stroške, nekaj na društvene.

Na lastne stroške so se med letom ustanovile opazovalnice v Il. Bistrici, v Strugah pri Dobropoljah, v Podgorju pri Kamniku, v Toplicah in v Ljubljani (na Kranjskem), in na Nabrežini (Primorsko).

Na društvene stroške: v Krški vasi, Metliki, Postojni, Ljubevču pri Idriji in v Boh. Bistrici, vse na Kranjskem.

Nekatere so z opazovanjem prenehale, nekatere pa prično spomladi.

Sedaj poslujejo opazovalnice v Ilirski Bistrici, Krški vasi, Metliki, Strugah pri Dobropoljah, Nabrežini in v Podgorju.

Članov je štelo društvo koncem leta 1907. 728. „Slovenskega Čebelarja“ se je razpošiljalo 1250 iztisov in sicer 728 članom pripadajočim osrednjemu kranjskemu društvu in 502 iztisa štajerskemu društvu, ki se je izbral za svoje glasilo „Slov. Čebelarja“. V zameno drugim listom se je razpošiljalo 20 iztisov.

Osrednji odbor je imel 6 sej. Poročila o njih so se objavila v „Slov. Čebelarju“.

V teh sejah je odbor dovoljeval razne podpore, podpiral prošnje in se sploh potegaval za čebelarske koristi. Odločno je nastopil proti obrekljivemu članku, priobčenem v nemškem čebelarskem listu „Der Deutsche Imker aus Böhmen“, kjer se sumniči, da se zanaša s Kranjskega gniloba, hoteč s tem škodovati kranjski čebelarski trgovini. Omenjenemu listu je odbor poslal pojasnilo, katerega je priobčil. (Glej poročilo odborove seje dne 8. aprila 1907.)

Ker vlada ni ničesar ukrenila na izročeno resolucijo, sprejeto na občnem zboru dne 22. februarja 1906, glede brezvestnega ravnanja medarjev, obrnil se je odbor na državnega in deželnega poslanca g. Janeza Ev. Kreka, kateri je takoj v tej zadevi interpeliral poljedelskega ministra. Uspeh interpelacije je bil, da je deželna vlada takoj drugi dan izdala prepotrebni ukaz. Sedaj se lahko vsak čebelar sklicuje pri gosposki na ta ukaz, ako zapazi, da mu delajo medarji škodo z nepravilnim ravnanjem pri trganju.

S tem končam svoje poročilo in upam, da bode te cenjeni zborovalci gotovo pripoznali, da je odbor izvršil svojo dolžnost.

Poročilo tajnikovo se je vzelo brez ugovora na znanje.

(Konec prihodnjic.)

Iz spodnještajerskega čebelarskega društva.

Čebelarski shodi na Štajerskem:

Dne 26. aprila pri **Sv. Ani na Krembergu** ob 8. uri predpoldnem v šoli, ob 2. uri popoldne pa pri čebelnjaku g. Blaža Urbaniča na **Ščavnici**.

Podružnice, ki želijo shode, oziroma predavanje, naj se oglasijo vsakokrat do 15. prejšnjega mesca pri podpisanem pot. učitelju, da se zamore pravočasno objaviti v „Slov. Čebelarju“. Objavo v „Čebelarju“ izvrši podpisani, v drugih časnikih, eventuelno pri cerkvi, kakor tudi v šoli po učencih pa naj povoljno naznanilo preskrbijo podružnična vodstva, oziroma sklicatelji shoda.

Tudi čebelarji iz drugih krajev, kjer še dozdej ni podružnic, naj se oglasijo, da se prirejajo poučni shodi povodom ustanovitve novih podružnic, kjer je umestno in potrebno.

Opomba. Podpisanemu se v teku leta stavi veliko število pismenih strokovnih vprašanj. Isti izjavlja odkrito, da vsakomur radevolje odgovori ter po možnosti ustreže; samo gg. vprašalci naj bodo tako prijazni, da pridenejo k vsakemu obširnejšemu vprašanju pisemsko znamko, v krajših zadevah pa vsaj dopisnico za odgovor, sicer se to dobro delo v teku leta nabere v občutljivo vsoto.

Ivan Jurančič,

čeb. potov. učitelj, pošta **Sv. Andraž v Sl. goricah**, via Ptuj.

Popravek. Čebelarsko društvo za Spodnje Štajersko me je kot blagajnika svoj čas po pomoti z napačnim krstnim imenom objavilo. Prosim torej podružnice, naj pošiljajo nakaznice in tozadevne dopise pod naslovom Josip Kosi, c. kr. poštni oficijal v Celju (ne pa Anton Kosi), da ne bode prišlo do kake zmešnjave.

Josip Kosi.

KRANJSKE PODRUŽNICE.

Čebelarski shod podružnice v **Borovnici** se vrši 12. t. m. ob 4. uri popoldne pri g. Drašlerju (Apnenica) v Borovnici. Na shodu bo predaval zastopnik osred. čeb. društva iz Ljubljane, g. nadučitelj A. Likozar.

Čebelarska podružnica v **Jeličnem vrhu pri Idriji** ima svoj redni občni zbor 26. t. m. ob 2. uri popoldne pri g. pl. Premiersteinu, veleposestniku in županu v Jeličnem vrhu z običajnim dnevnim redom. Pobirala se bo tudi udnina od članov, koji niso še plačali za tekoče leto. Občnega zbora se udeleži tudi g. nadučitelj Likozar iz Ljubljane.

Čebelarški semenj v Podnartu se je nepričakovano dobro obnesel. Vršil se je dne 25. pr. m. ob dokaj ugodnem vremenu točno po programu. V Podnart je bil poslal g. Pavlin vozove in prepeljal gospe in otroke na Taber; moški pa so šli rajši peš. S Tabra se je nudil lep razgled po planjavi. Odrastli so opravili v lični cerkvi svojo versko dolžnost, mladina pa je hitela k semenjskim kolibam in se zabavala po svoje. Malo pozneje smo se našli vsi pri g. Pavlinu, kjer smo gostoljubno sprejeti zasedli prostore. S svojim pohodom nas je počastil tudi prijazni ondotni gospod župnik. Po kratkem odmoru smo se vrnili v Podnart v županovo gostilno, ogledali si prirejeno razstavo panjev, raznega čebelarskega orodja in lično slikanih panjevih končnic. Pozornost so vzbudile zlasti one s cerkvico na Taboru, katero je prav dobro zadel g. Bradaška ml., čigar oče je bil svoj čas učenec Šubicev in je dandanes čislan slikar po Gorenjskem in drugod. Gospej županji so se štruklji prav lepo spekli, zato smo čvrsto segli po njih in jih s pristnim dolenjcem primerno zalili. Med tem se je vršila živahna kupčija za razstavljene stvari, pa tudi za med in čebele. Razun kranjske podružnice, ki je bila skoraj polnoštevilna, sta bili zastopani tudi podružnici gorjanska in kamniška; prišli so kupci in čebelarji z Gorenjske, Notranjske in celo s Koroške. Kranjska podružnica se je pomnožila za 28 članov in je naredila pri prodaji razstavljenih predmetov znaten prebitok, za kateri se vsem požrtvovalnim udeležnikom najtopleje zahvaljuje. Vpisal se je tudi državni in deželni poslanec g. Jos. Pogačnik, ki je bil kot najmlajši pa najodličnejši čebelar od navzočih navdušeno pozdravljen. Razšli smo se v nadi, da se bo čebelarški semenj vsako leto istotam obnavljal.

Zapisnik občnega zbora Kamniške čebelarske podružnice, ki se je vršil v gostilni pri „Petru“ v Kamniku dne 23. februarja 1908. Predsednik g. Janko Koschier otvori ob dovoljni udeležbi udov občni zbor s primernim pozdravom do navzočih ter naznani sledeči dnevni red: 1. Poročilo tajnika in blagajnika. 2. Volitev odbora. 3. Predavanje g. A. Likozarja. 1. Ker je bil tajnik zadržan priti k občnemu zboru, je njegovo poročilo izostalo. Iz blagajnikovega poročila je razvideti, da je v minulem letu imela podružnica dohodkov 10 K stroškov 90 h. 2. Dosedanji predsednik se je izjavil, da ne sprejme zopetne izvolitve. Jos. Košir je predlagal g. Nik. Sallatha, čebelarja v Podgorju predsednikom. Soglasno sprejeto. Kot podpredsednika je predlagal g. Jak. Virjent č. g. p. Angelusa Mlejnik, frančiškana v Kamniku. G. Ivan Schmeidek, učitelj na Rovih temu oporeka, ker predlagani ni navzoč ter kot redovnik bi bržkone potreboval zato dovoljenja od provincijala. Po daljši debati je bil enoglasno izvoljen bivši predsednik g. Janko Koschier iz Kamnika. Odbornikom so bili izvoljeni sledeči gg.: Jakob Virjent iz Olševka, Matej Repnik iz Rudnika ter Jožef Košir iz Podjelš. Vsi izvoljeni se izjavijo, da sprejmo izvolitev. 3. Predavanje g. A. Likozarja o umnem čebelarstvu je bilo jako mikavno in podučno. Vse je napeto poslušalo gospoda predavatelja. Nato se je pobirala udnina od navzočih ter rekla še marsiktera beseda v prilog čebelarstvu in ker je bilo že pozno in dnevni red izčrpan zaključil g. predsednik občni zbor.

Nikolaj Sallath, predsednik.

Jos. Košir, tajnik.

Podružnica Dol. Logatec je imela dne 16. februarja t. l. občni zbor s predavanjem g. Likozarja, ki nas je poučil o naprednem in umnem čebelarstvu, o pitanju čebel, različnih panjih in o čebelnem življenju. G. Likozarju bodi tem potom izrečena srčna hvala za pouk in razlago o tem in onem, kar nam je v prid povedal in razjasnil. Po predavanju se je volil naslednji odbor: Janez Zdovec predsednik, Lorenc Kozina namestnik, Jožef Klančar blagajnik, Franc Jamnikar tajnik, Anton de Gleria odbornik. Zadnjemu bodi tem potom izrečena hvala za njegovo triletno delovanje kot blagajnik naše podružnice. K sklepu smo si naročili eno stiskalnico za umetno satje in eno točilo za med.

Klančar.

ŠTAJERSKE PODRUŽNICE.

Šaleška podružnica v Šoštanju. Ker je čas že potekel in je bilo treba poravnati naročnino za „Čebelarja“, prosijo podpisani blagajnik, da vsi podružnični udje poravnajo udnino, katero je v pomanjkanju društvenega imetja iz svojega založil. Blagajnik je vsako nedeljo na razpolago. Lukman.

Listnica uredništva.

Dasi je ta številka za štiri strani povečana, so se morali vendar dva članka in več dopisov odložiti za maj. Na razna vprašanja se bo v kratkem odgovorilo pismeno. Naj ne bo zato kakšne zamere.

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le **dvakrat v letu.**

200 plemenjakov po 10 K proda Martin Peternelj, Cerkno na Primorskem.

Prodajam **20 panjev zdravih čebel nemške normalne mere** na 24 satnikih z mladimi maticami. Cena od 10—15 K s panji vred. Panjovi so še malo rabljeni. Prodajam tudi garantirano čisti **ajdov med**, 5 kg s plehnato posodo vred po 8 K. Jakob Lubec, čebelar na Forminu, pošta Možganjci niže Ptuja.

Na prodaj imam **500 kg garantiranega pitanca**, 1 kg 1 K 32 li, 5 kg s plehnato posodo vred 7 K. — Dalje: **25 kranjskih plemenjakov**, **2000 kg domače detelje** in tudi **lucerno**, lepi semenski oves, repno seme, večjo množino navadnih vrst fižola itd. Cene zmerne. Mihael Zelnik, Dvorje št. 9, pošta Cerklje na Gorenjskem.

Udje čebelarke podružnice na Krki prodamo **200 panjev čebel** v navadnih kranjskih panjih. Alojzij Globokar, podpredsednik. Imam naprodaj praktično izdelan **paviljon (štapelj) z osmimi panji**, v katerih so užje čebele. Cena po dogovoru. Franc Kumar, čebelar v Slatinah, pošta Rečiška vas ob Paki.

Prodajam okoli **60 kg čistega ajdovega medu** izvrstne kakovosti, ki se da porabiti tudi kot pitanec, kilogram po 1 K 40 h. Najboljše je naročiti 5 kg skupaj v pločevinati škatli. Fran Cvetko, nadučitelj, Vučjivas, pošta Križevci.

70 kranjskih panjev čebel, močna ljudstva ima naprodaj Jože Podlogar v Srujaku, pošta Velke Lašče, Rob.

Močno stiskalnico — škarjevka — posebno močna, proda za primerno ceno Peter Pavlin, Ljubljana, Trnovo, Jeranove ulice.

Umetno satovje iz garantirano čistega voska 1 kg K 450, zaboječek s 3½ kg franko za K 16— prodaja Anton Nideršič, Ilirska Bistrica.

30—40 plemenjakov v kranjskih panjih proda po dogovoru. J. Eržen, Cerklje pri Kranju.

Seme medene cvetlice „Leonorus sibiricus“ porcijon po 50 h s poštnino vred prodaja Matevž Fras v Negovi, pošta Ivanjce, via Radgona.

!! Naznanilo !!

Kdor hoče krmiti svoje čebele s povsem zanesljivim med-pitancem,
naj se obrne na

I. N. Babnik-a, Ljubljana ali Dravljje pri Št. Vidu nad Ljubljano.

— Pošilja se 5 kg za 7 K, v sodih in škafih po 1·20 K za kg. —

Garantirano zanesljiv

med - pitanee

5 kg 7 K.

Prodaja:

Iz garantirano čistega voska

umetno safovje

Prodaja: 1 kg 4 K 40 h.

FR. UNGER, Spodnja Šiška pri Ljubljani.

Semena rdeče defelje (inkarnaf), esparsefe, facelije, ranjak
ali uročnik (Tannen- oder Wundklee)

zelo medunosne cvetlice prodaja

J. KORDIN v Ljubljani.

Čebelariskim društvom in čebelarjem

priporočam

škatljice za razpošiljanje matic po pošti

kakor tudi

lipove remelce za satnike

po najnižji ceni.

Mizarstvo s stroji. **JAKOB ŽUMER** Gorje — Gorenjsko.

Udnina (2 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravništvu „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani,
dopisi in članki redniku „Slovenskega Čebelarja“ Fr. Rojnu, nadučitelju v
Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Mihael Rožanec. — Lastnik „Slovensko čebelarstvo društvo.“

Tisk J. Blasnika naslednikov v Ljubljani.